

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 322

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 5 mai 2014

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina		
LEGI ȘI DECRETE					
51.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, precum și pentru completarea anexei la Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope	2–3	raportate la cele ale art. 33, precum și ale art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România....	5–9	
385.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, precum și pentru completarea anexei la Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope	4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
	★	638.	— Ordin al ministrului delegat pentru buget privind prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii mai 2014	10–12	
403.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui consilier prezidențial	4	ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI		
	Hotărârea din 19 ianuarie 2010 în Cauza Rogojină împotriva României			13–16	
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI					
32.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 50/2012 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului	5	★		
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 95 din 27 februarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua			Lista asociațiilor și fundațiilor române din municipiul Brăila care primesc subvenții de la bugetul local în anul 2014, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială.....		16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, precum și pentru completarea anexei la Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 1, după litera o) se introduc două noi litere, literele p) și q), cu următorul cuprins:**

„p) *program național de prevenire și asistență medicală, psihologică și socială a consumatorilor de droguri* — instrument de planificare strategică și financiară a politicilor publice antidrog, reprezentând ansamblul de acțiuni multianuale care au ca scop dezvoltarea și consolidarea sistemului național integrat de prevenire a consumului de droguri și serviciilor de asistență pentru consumatorii de droguri, implementate de către Agenția Națională Antidrog;

q) *program de interes național de prevenire și asistență medicală, psihologică și socială a consumatorilor de droguri* — instrument de planificare strategică și financiară a politicilor publice antidrog, reprezentând ansamblul de acțiuni multianuale care răspund priorităților naționale în domeniu prin asigurarea complementarității proiectelor de prevenire a consumului de droguri și serviciilor de asistență pentru consumatorii de droguri, implementate de către societatea civilă.”

2. **La articolul 23, după alineatul (1) se introduc cinci noi alineate, alineatele (11)—(15), cu următorul cuprins:**

„(11) Programele naționale de prevenire și asistență medicală, psihologică și socială a consumatorilor de droguri și programele de interes național de prevenire și asistență medicală, psihologică și socială a consumatorilor de droguri se elaborează de către Agenția Națională Antidrog, în colaborare cu alte instituții, organizații guvernamentale și neguvernamentale, și se aprobă de către Guvern.

(12) Programele naționale de prevenire și asistență medicală, psihologică și socială a consumatorilor de droguri se implementează, se monitorizează și se evaluează de către Agenția Națională Antidrog, în calitate de coordonator național al politicilor publice în domeniu.

(13) Programele de interes național de prevenire și asistență medicală, psihologică și socială a consumatorilor de droguri se implementează de către entități aparținând societății civile cu responsabilități în domeniul antidrog, monitorizate și evaluate de către Agenția Națională Antidrog.

(14) Normele tehnice și metodologice de realizare a programelor de interes național de prevenire și asistență medicală, psihologică și socială a consumatorilor de droguri se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor interne, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(15) Programele naționale de prevenire și asistență medicală, psihologică și socială a consumatorilor de droguri și programele de interes național de prevenire și asistență medicală, psihologică și socială a consumatorilor de droguri se finanțează de la bugetul de stat, prin bugetul aprobat Ministerului Afacerilor

Interne, în limita fondurilor bugetare aprobate Agenției Naționale Antidrog.”

3. **În tabelul nr. I, substanța „Oxycodone = 14-hydroxydihydrocodeinone” se radiază.**

4. **În tabelul nr. I, după substanța „JWH-073 = naftalen-1-il-(1-butilindol-3-il) metanonă” se introduc următoarele substanțe:**

„JWH-019 = 1-hexyl-3-(naphthalen-1-oyl) indole
JWH-081 = 4-methoxynaphthalen-1-yl-(1-pentylindol-3-yl) methanone

JWH-203 = 2-(2-chlorophenyl)-1-(1-pentylindol-3-yl) ethanone

JWH-210 = 4-ethylnaphthalen-1-yl (1-pentylindol-3-yl) methanone

JWH-122 = (4-methyl-1-naphthyl)-(1-pentylindol-3-yl) methanone

JWH-022 = naphthalen-1-yl[1-(pent-4-en-1-yl)-1H-indol-3-yl] methanone

JWH-200 = (1-(2-morpholin-4-ylethyl) indol-3-yl)-(naphthalen-1-yl) methanone

JWH-251 = 2-(2-methylphenyl)-1(1-pentyl-1H-indol-3-yl) ethanone

AM-2201 = 1-[(5-fluoropentyl)-1H-indol-3-yl] -(naphthalen-1-yl) methanone

MAM-2201 = 1-[(5-fluoropentyl)-1H-indol-3-yl]-(4-methyl-naphthalenyl) methanone

UR-144 = (1-pentylindol-3-yl)-(2,2,3,3-tetramethylcyclopropyl) methanone

XLR-11 = 1-(5-fluoropentyl)-1H-indol-3-yl—(2,2,3,3-tetramethylcyclopropyl) methanone

CB-13 = naphthalen-1-yl-(4-pentylloxynaphthalen-1-yl) methanone

RCS-4 = (4-methoxyphenyl)-(1-pentyl-1H-indol-3-yl) methanone

RCS-4 ortho isomer = (2-(4-methoxyphenyl)-(1-pentyl-1H-indol-3-yl) methanone

RCS-4-C4 = (4-methoxyphenyl)-(1-butyl-1H-indol-3-yl) methanone

RCS-4-C4-ortho isomer = (2-(4-methoxyphenyl)-(1-butyl-1H-indol-3-yl) methanone

STS-135 = 1-(5-fluoropentyl)-N-tricyclo[3.3.1.1^{3,7}]dec-1-yl-1H-indole-3-carboxamide

AKB48 = 1-pentyl-N-tricyclo[3.3.1.1^{3,7}]dec-1-yl-1H-indazole-3-carboxiamide

NEB = 2-(ethylamino)-1-phenyl-1-butanone

4-MEC(4-methylethcathinone) = 2-ethylamino-1-(4-methylphenyl)-1-propanone

4-EMC(4-ethylmethcathinone) = 1-(4-ethylmethcathinone) = 1-(4-ethylphenyl)-2-(methylamino)-1-propanone

MABP (Buphedrone) = 2-(methylamino)-1-phenyl-1-butanone

Pentedrone = 2-(methylamino)-1-phenyl-1-pentanone

5-IT (5-2-Aminopropyl)indole) = 2-(1H-indol-5-yl)-1-methyl-ethylamine

5-MeO-DALT(N,N-diallyl-5-methoxytryptamine) = N-allyl-N-[2-(5-methoxy-1H-indol-3-yl)ethyl] prop-2-en-1-amine
 Ethcathinone = 2-ethylamino-1-phenyl-1-propanone
 MBZP = 1-benzyl-4-methylpiperazine”.

5. În tabelul nr. II, substanța „Acetylmethadol = 3-acetoxy-6-dimethylamino-4,4-diphenylheptane” se radiază.

6. În tabelul nr. II, după substanța „Bromo-dragonfly = 1-(8-Bromobenzodifuran-4-il)-2-aminopropan” se introduc următoarele substanțe:

„4-MMA(4-methylmethamphetamine) = N-methyl-1-(4-methylphenyl)propan-2-amine

5-MA(4-methylamphetamine) = 1-(4-methylphenyl)propan-2-amine”.

7. În tabelul nr. III, substanțele „Metilbenzilpiperazină (MBZP)”, „Etcatinonă = (RS)-2-etilamino-1-fenil-propan-1-onă” și „N,N-dialil-5-metoxitriptamină (5-MEO-DALT)” se radiază.

8. În tabelul nr. III, după substanța „Metilendioxirovaleronă (MDPV)” se introduc următoarele substanțe:

„alfa-PVP = 1-phenyl-2-(1-pyrrolidinyl)-1-pentanone

Naphyrone = 1-naphthalen-2-yl-2-pyrrolidin-1-ylpentan-1-one

MDPBP = 1-(3,4-methylenedioxyphenyl)-2-(1-pyrrolidinyl)-1-butanone”.

Art. II. — Anexa la Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.095 din 5 decembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. În tabelul I, secțiunea „Plante și substanțe aflate sub control național”, după poziția nr. 32 „N,N-dialil-5-metoxitriptamină (5-MEO-DALT)” se introduc 30 de noi poziții, pozițiile nr. 33—62, cu următorul cuprins:

„33. JWH-019 = 1-hexyl-3-(naphthalen-1-oyl) indole

34. JWH-081 = 4-methoxynaphtlen-1-yl-(1-pentylidol-3-yl) methanone

35. JWH-203 = 2-(2-chlorophenyl)-1-(1-pentylindol-3-yl) ethanone

36. JWH-210 = 4-ethylnaphthalen-1-yl-(1-pentylindol-3-yl) methanone

37. JWH-122 = (4-methyl-1-naphthyl)-(1-pentylindol-3-yl) methanone

38. JWH-022 = naphtalen-1-yl[1-(pent-4-en-1-yl)-1H-indol-3-yl] methanone

39. JWH-200 = (1-(2-morpholin-4-ylethyl)indol-3-yl)-(naphtalen-1-yl) methanone

40. JWH-251 = 2-(2-methylphenyl)-1-(1-pentyl-1H-indol-3-yl) ethanone

41. AM-2201 = 1-[(5-fluoropentyl)-1H-indol-3-yl]-(naphtalen-1-yl) methanone

42. MAM-2201 = 1-[(5-fluoropentyl)-1H-indol-3-yl]-(4-methyl-naphtalenyl) methanone

43. UR-144 = (1-pentylindol-3-yl)-(2,2,3,3-tetremethylcyclopropyl) methanone

44. XLR-11 = 1-(5-fluoropentyl)-1H-indol-3-yl)-(2,2,3,3-tetramethylcyclopropyl) methanone

45. CB-13 = naphthalen-1-yl-(4-pentylloxynaphthalen-1-yl) methanone

46. RCS-4 = (4-methoxyphenyl)-(1-pentyl-1H-indol-3-yl) methanone

47. RCS-4 ortho isomer = (2-(4-methoxyphenyl)-(1-pentyl-1H-indol-3-yl) methanone

48. RCS-4-C4 = (4-methoxyphenyl)-(1-butyl-1H-indol-3-yl) methanone

49. RCS-4-C4-ortho isomer = (2-(4-methoxyphenyl)-(1-butyl-1H-indol-3-yl) methanone

50. STS-135 = 1-(5-fluoropentyl)-N-tricyclo[3.3.1.1.3,7]dec-1-yl-1H-indole-3-carboxiamide

51. AKB48 = 1-pentyl-N-tricyclo[3.3.1.1.3,7]dec-1-yl-1H-indazole-3-carboxiamide

52. NEB = 2-(ethylamino)-1-phenyl-1-butanone

53. 4-MEC (4-methylethcathinone) = 2-ethylamino-1-(4-methylphenyl)-1-propanone

54. 4-EMC-(4-ethylmethcathinone) = 1-(4-ethylphenyl)-2-(methylamino)-1-propanone

55. MABP (Buphedrone) = 2-(methylamino)-1-phenyl-1-butanone

56. Pentedrone = 2-(methylamino)-1-phenyl-1-pentanone

57. 5-IT (5-2-Aminopropyl)indole) = 2-(1H-indol-5-yl)-1-methyl-ethylamine

58. 4-MMA (4-methylmethamphetamine) = N-methyl-1-(4-methylphenyl)propan-2-amine

59. 4-MA (4-methylamphetamine) = 1-(4-methylphenyl)propan-2-amine

60. Alfa-PVP = 1-phenyl-2-(1-pyrrolidinyl)-1-pentanone

61. Naphyrone = 1-naphthalen-2-yl-2-pyrrolidin-1-ylpentan-1-one

62. MDPBP = 1-(3,4-methylenedioxyphenyl)-2-(1-pyrrolidinyl)-1-butanone”.

2. În tabelul II, secțiunea „Plante și substanțe aflate sub control național”, după poziția nr. 9 „Dimetocaină (Iarocaină) = (3-dietilamino-2,2-dimetilpropil)-4-aminobenzoat” se introduce o nouă poziție, poziția nr. 10, cu următorul cuprins:

„10. Tapentadol”.

Art. III. — În termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, deținătorul cu orice titlu al substanțelor prevăzute la art. I pct. 4, 6 și 8 și la art. II pct. 1 are obligația să le predea organelor de poliție.

Art. IV. — Prezenta lege a fost adoptată cu respectarea prevederilor Directivei 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L204 din 21 iulie 1998.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 17 aprilie 2014.
 Nr. 51.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, precum și pentru completarea anexei la Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, precum și pentru completarea anexei la Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 17 aprilie 2014.
Nr. 385.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui consilier prezidențial**

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 4 alin. (1) din Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Cristian Diaconescu se eliberează din funcția de consilier prezidențial.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 30 aprilie 2014.
Nr. 403.

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE**pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 50/2012
privind aprobarea componenței numerice și nominale
a comisiilor permanente ale Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și ale art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 46 și 47 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 50/2012 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 20 decembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— La anexa nr. III. — „Componența Comisiei economice, industriei și servicii,” domnul senator Ghilea Găvrilă — Grupul Parlamentar al Partidului Democrat Liberal — se include în componența comisiei în locul domnului senator Arton Ion — Grupul Parlamentar al Partidului Democrat Liberal.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 28 aprilie 2014, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 28 aprilie 2014.

Nr. 32.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 95

din 27 februarie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua
raportate la cele ale art. 33, precum și ale art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013
privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent,
a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România,

excepție ridicată de Ștefan Anghel în Dosarul nr. 11.042/3/2013 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 676D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că misiunea de a vedea dacă textul criticat are vreun fine de neconstituționalitate este greu de îndeplinit pentru că etapele reconstituirii dreptului de proprietate au fost surprinse de Legea nr. 165/2013 în stadii diferite. Susține că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 165/2013 care formează obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate sunt norme tranzitorii generale.

Prin admiterea excepției prematurității cererii de chemare în judecată, autorii excepției trebuie să aștepte. Această situație pune în discuție chiar garanția accesului liber la justiție. În lumina Deciziei nr. XX din 19 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 764 din 12 noiembrie 2007, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, cu prilejul soluționării unui recurs în interesul legii, dreptul la acțiune era actual, iar pe parcursul judecării devine prematur. Această situație se explică prin retroactivitate. Se afirmă că, printr-o astfel de aplicare a legii, dreptul devine iluzoriu. Totodată, se apreciază că este o problemă de previzibilitate a normei juridice supuse controlului, iar lipsa de previzibilitate și retroactivitatea pun o stavilă accesului liber la justiție.

Pentru motivele invocate, reprezentantul Ministerului Public solicită admiterea excepției și constatarea neconstituționalității dispozițiilor art. 4, întrucât acestea contravin art. 15 alin. (2) și art. 21 din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sub aspectul neretroactivității, în privința proceselor aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013.

Referitor la criticile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33—35 din Legea nr. 165/2013, apreciază că acestea nu pot fi reținute. Criteriile avute în vedere de către legiuitor la stabilirea acestor termene au fost obiective, aceste termene fiind fixate în considerarea volumului și complexității cauzelor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 octombrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 11.042/3/2013, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.**

Excepția a fost ridicată de Ștefan Anghel într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri formulate în baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia apreciază că termenele prevăzute de Legea nr. 165/2013, care, în raport de dispozițiile art. 4 din aceeași lege, s-ar aplica și cererilor de chemare în judecată aflate în curs de soluționare pe rolul instanțelor, acest din urmă articol nefăcând o referire expresă la faptul că litigiilor aflate în procedura judiciară, introduse înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, le sunt aplicabile doar măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, iar nu și dispozițiile relative la procedura administrativă, prevăzute de art. 33—35, referitoare la pronunțarea deciziilor de admitere sau respingere a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, retroactivează.

Litigiile aflate pe rolul instanțelor de judecată au avut în vedere legea aplicabilă la momentul sesizării acesteia, iar faptul că în cursul judecării a apărut Legea nr. 165/2013, care reglementează alte termene și condiții decât cele de la momentul formulării și înregistrării cererilor de chemare în judecată, ce urmează a li se aplica în condițiile art. 4 din această lege, răstoarnă principiul fundamental al neretroactivității legii.

Termenul prevăzut de art. 25 din Legea nr. 10/2001 rămâne câștigat cauzelor aflate pe rolul instanțelor, investite anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, fiind singurul termen la care s-au raportat cererile de chemare în judecată formulate la acel moment.

Prevederile legale criticate sancționează atitudinea persoanelor care au formulat cereri de chemare în judecată, în considerarea termenelor și condițiilor prevăzute de dispozițiile Legii nr. 10/2001 și de Decizia nr. XX/2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, obligându-le să se supună noii ordini de drept intervenite ulterior și anulându-le orice drept câștigat și născut sub imperiul vechii legi.

Dispozițiile art. 4 și art. 33—35 din Legea nr. 165/2013, prin conținutul lor, nu oferă drepturi egale pentru toate persoanele

care au formulat cereri în baza Legii nr. 10/2001, creând inegalități majore între persoanele care au depus cereri la entitățile investite de lege. Instituind termene diferite de soluționare a notificărilor, se aduce atingere principiului egalității în drepturi a subiectelor de drept cărora li se adresează, dat fiind faptul că beneficiarii termenelor mai scurte au un regim preferențial față de cei care sunt obligați să aștepte termene mai lungi.

De asemenea, autorul excepției susține faptul că normele legale criticate aduc atingere dreptului de acces liber la justiție, exercitarea lui fiind interzisă în perioadele pe care legea le stabilește, iar restrângerea acestui drept poate avea loc doar în condițiile reglementate de art. 53 din Legea fundamentală.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin principiului neretroactivității legii, principiului egalității în drepturi și nici accesului liber la justiție.

În ceea ce privește retroactivitatea actului normativ, tribunalul consideră că nu se poate aprecia că, acțiunea fiind promovată în considerarea termenelor și condițiilor prevăzute de dispozițiile Legii nr. 10/2001 și de Decizia nr. XX/2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, efectele acestora se întind în timp pe toată durata desfășurării procedurii judiciare, întrucât în discuție nu este un act juridic convențional ale cărui efecte să fie guvernate după regula *tempus regit actum*.

Nu este vorba, în această situație, despre raporturi juridice determinate de părți, cu drepturi și obligații precis stabilite, pentru a se aprecia asupra legii incidente la momentul la care acestea au luat naștere (lege care să rămână aplicabilă ulterior efectelor unor asemenea raporturi întrucât aceasta a fost voința părților).

Referitor la critica privind încălcarea dispozițiilor art. 16 din Legea fundamentală, tribunalul apreciază că violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă. Or, instituirea unor limite temporale diferite pentru soluționarea cererilor formulate potrivit Legii nr. 10/2001 este justificată de gradul diferit de încărcare a entităților investite cu soluționarea notificărilor, măsura fiind menită să asigure un mecanism eficient de protecție a drepturilor garantate de art. 6 din Convenție și de art. 1 din Primul Protocol adițional, la care se referă Curtea Europeană a Drepturilor Omului în hotărârea-pilot pronunțată în *Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României*.

Cât privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 21 din Constituția României, condiționarea accesului la justiție de expirarea termenelor prevăzute de art. 33—35 din lege reprezintă o măsură de restrângere temporară, justificată prin necesitatea de a înlătura, pe viitor, disfuncționalități ale mecanismului de restituire sau de despăgubire și care să poată conduce la realizarea efectivă a dreptului la restituire sau la despăgubire, păstrând un just echilibru între diferitele interese în cauză.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază ca întemeiată excepția de neconstituționalitate, întrucât dispozițiile legale criticate se aplică și cauzelor aflate pe rolul instanțelor de judecată la data intrării în vigoare a legii. Acestea au caracter retroactiv, deoarece acționează asupra fazei inițiale de constituire a situației juridice, modificând în mod esențial regimul juridic creat prin depunerea cererilor de chemare în judecată în termenul legal, cu încălcarea principiului *tempus regit actum*. În acest sens menționează Decizia Curții Constituționale nr. 830/2008.

Prin instituirea noilor reglementări privind soluționarea notificărilor, reglementări care au determinat judecătorul să respingă cererile de chemare în judecată ca prematur introduse, se creează premisele unei discriminări fără un criteriu obiectiv și rezonabil de diferențiere. Astfel, persoanele ale căror procese

s-au finalizat înainte de intrarea în vigoare a legii s-au aflat într-o situație mai favorabilă, dar discriminatorie față de persoanele ale căror procese au fost în curs de soluționare la data intrării în vigoare.

De asemenea, se apreciază că este discriminatorie impunerea termenelor diferite de soluționare a cererilor depuse în temeiul Legii nr. 10/2001 în funcție de gradul de încărcare a autorităților publice competente să le soluționeze și de numărul de cereri rămase nerezolvate. Or, acest criteriu de diferențiere impus de legiuitor nu poate fi considerat ca fiind obiectiv și rezonabil.

Mai mult, în punctul său de vedere, Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 aduc atingere și accesului liber la justiție doar prin raportare la art. 4, deoarece, prin adoptarea unor astfel de norme, legiuitorul a intervenit în procesul de realizare a justiției, întrucât excepția de prematuritate este o excepție de fond, peremptorie și absolută, care, odată admisă, face ca acțiunea să fie respinsă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 4 și art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Însă, ținând seama de notele autorului excepției, Curtea constată că, în realitate, criticile sunt formulate cu privire la teza a doua a art. 4 din Legea nr. 165/2013 raportată la termenele prevăzute de art. 33 din aceeași lege. Prin urmare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33, precum și ale art. 33—35 din Legea nr. 165/2013, care au următorul conținut:

— Art. 4: „Dispozițiile prezentei legi se aplică [...], cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor [...] la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;

— Art. 33: „(1) Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:

a) în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;

b) în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;

c) în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.

(2) Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data de 1 ianuarie 2014.

(3) Entitățile investite de lege au obligația de a stabili numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, de a afișa aceste date la sediul lor și de a le comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Datele transmise de entitățile investite de lege vor fi centralizate și publicate pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(4) Cererile se analizează în ordinea înregistrării lor la entitățile prevăzute la alin. (1).”;

— Art. 34: „(1) Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.

(2) Dosarele care vor fi transmise Secretariatului Comisiei Naționale ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data înregistrării lor, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.

(3) Numărul dosarelor prevăzute la alin. (1) și data înregistrării dosarelor prevăzute la alin. (2) se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și se comunică, la cerere, persoanelor îndreptățite.”;

— Art. 35: „(1) Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

(2) În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța judecătorească se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi.

(4) Hotărârile judecătorești pronunțate potrivit alin. (3) sunt supuse numai apelului.

(5) Cererile sau acțiunile în justiție formulate în temeiul alin. (1) și (2) sunt scutite de taxa judiciară de timbru.”

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

1. Prin Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014*), nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data pronunțării prezentei decizii, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 33 din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii.

În aceste condiții sunt incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit căreia „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”.

Reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după sesizarea Curții, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

*) Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 16 aprilie 2014.

Potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, în procesul de aplicare și interpretare a legislației incidente în speța dedusă soluționării, instanța de judecată urmează să respecte deciziile Curții Constituționale, atât sub aspectul dispozitivului, cât și sub cel al considerentelor pe care acestea se sprijină. Prin urmare, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale — de exemplu, Decizia nr. 61 din 21 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 10 aprilie 2013, Decizia nr. 319 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 25 aprilie 2012, și Decizia nr. 223 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012 — deciziile anterioare de constatare a neconstituționalității reprezintă temei al revizuirii conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 alin. (1) pct. 11 din actualul Cod de procedură civilă, după caz.

2. Față de critica de neconstituționalitate a art. 33 din Legea nr. 165/2013 din perspectiva încălcării principiului egalității în drepturi, Curtea observă că aceste dispoziții instituie în sarcina entităților investite de lege obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:

— în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;

— în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;

— în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.

Aceste termene curg de la data de 1 ianuarie 2014.

Curtea constată că, referitor la principiul egalității, a decis, în mod constant, că acesta nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul nu poate fi decât diferit (de exemplu Decizia nr. 102 din 6 iunie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 21 august 2000).

În ceea ce privește persoanele ale căror cereri vor fi soluționate în termene diferite, potrivit dispoziției de lege criticate, Curtea reține că indiferent de termenele stabilite de lege, acestea se referă la soluționarea cererilor depuse de persoanele interesate, în termenul legal, potrivit Legii nr. 10/2001, și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013. Rezultă deci că aceste persoane se află în aceeași situație.

Totodată, Curtea constată că pentru persoane aflate în aceeași situație se instituie termene diferite (12 luni, 24 de luni, respectiv 36 de luni) de soluționare a cererilor formulate potrivit Legii nr. 10/2001, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, și de emitere a deciziei de admitere sau de respingere a acestora, ceea ce echivalează cu instituirea unui tratament diferit.

Rezultă deci că în cauza dedusă controlului de constituționalitate dispozițiile criticate instituie un tratament diferit pentru persoane aflate în aceeași situație.

Plecând de la aceste premise, trebuie observat că atât instanța de contencios constituțional, cât și Curtea Europeană a Drepturilor Omului au statuat că nu orice diferență de tratament semnifică, în mod automat, încălcarea dispozițiilor constituționale sau convenționale relative la interzicerea

discriminării (cu titlu de exemplu menționăm Decizia Curții Constituționale nr. 164 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 23 mai 2013; Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 20 martie 2012 pronunțată în Cauza *Panfile împotriva României*, paragraful 27)

De asemenea, cu aceeași ocazie, instanța europeană a statuat că art. 14 nu interzice unui stat membru să trateze unele grupuri diferit pentru a îndrepta „inegalitățile de fapt” dintre acestea, deoarece statul contractant beneficiază de o amplă marjă de apreciere când evaluează dacă și în ce măsură diferențele în situații similare justifică un tratament diferit. De regulă, convenția lasă statului o amplă marjă de apreciere în domeniul măsurilor economice sau de strategie socială (Cauza *Panfile împotriva României*, paragraful 27).

Referitor la evaluarea existenței sau nu a discriminării în cazul aplicării unui tratament diferit la situații analoage, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că „[...] tratamentul diferențiat al persoanelor aflate în situații similare [...] este discriminatoriu dacă nu are o justificare obiectivă și rezonabilă; cu alte cuvinte, dacă nu urmărește un obiectiv legitim sau dacă nu există o relație rezonabilă de proporționalitate între mijloacele întrebuintate și obiectivul avut în vedere” (Hotărârea din 29 aprilie 2008 pronunțată în Cauza *Burden împotriva Regatului Unit*, paragraful 60).

Din această perspectivă, Curtea reține că instanța europeană a stabilit că, deși Legea nr. 10/2001 le oferă părților interesate atât accesul la o procedură administrativă, cât și, ulterior, dacă este necesar, la o procedură contencioasă, acest acces rămâne teoretic și iluzoriu, nefiind în prezent în măsură să conducă într-un termen rezonabil la plata unei despăgubiri în favoarea persoanelor pentru care restituirea în natură nu mai este posibilă (Hotărârea din 13 ianuarie 2009 pronunțată în Cauza *Faimblat împotriva României*, paragraful 38).

De asemenea, Curtea a apreciat că statul ar trebui, înainte de toate, să ia măsurile legislative necesare pentru a se asigura că cererile de restituire primesc un răspuns definitiv din partea autorităților administrative, în termene rezonabile. De asemenea, statul trebuie să vegheze și la înlăturarea obstacolelor juridice care împiedică executarea cu celeritate a deciziilor definitive pronunțate de autoritățile administrative sau de instanțele judecătorești cu privire la imobilele naționalizate, pentru ca foștii proprietari să obțină fie restituirea bunurilor lor, fie o despăgubire rapidă și adecvată pentru prejudiciul suferit, în special prin adoptarea unor măsuri legislative, administrative și bugetare capabile să garanteze o astfel de soluționare (Cauza *Faimblat împotriva României*, paragraful 53).

Luând în considerare și aceste constatări, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a sugerat modificarea mecanismului de restituire actual și implementarea urgentă a unor proceduri simplificate și eficiente, întemeiate pe măsuri legislative și pe o practică judiciară și administrativă coerentă, care să poată menține un just echilibru între diferitele interese în cauză, și a luat act cu interes de propunerea avansată de Guvern în planul său de acțiune ce vizează stabilirea unor termene constrângătoare pentru toate etapele administrative (Hotărârea din 12 octombrie 2010 pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, paragrafele 232 și 234).

Prin urmare, termenele introduse prin dispozițiile art. 33 din Legea nr. 165/2013 au ca scop eficientizarea procedurilor administrative și, în final, respectarea drepturilor tuturor persoanelor interesate, reprezentând în același timp un scop legitim. Astfel că acestea sunt termene pe care legiuitorul și le-a

asumat și trebuie să le respecte, fără a interveni pentru amânarea aplicării lor, pentru că, în acest fel, s-ar goli de conținut dreptul consacrat de norma criticată și s-ar anula însuși scopul legii.

Curtea constată existența unui raport de proporționalitate rezonabil între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia. Astfel, potrivit expunerii de motive a Legii nr. 165/2013, la stabilirea termenelor prevăzute de dispozițiile art. 33 s-au avut în vedere procedurile administrative necesare implementării noului cadru legislativ, alocările de resurse materiale și umane pentru ca autoritățile locale și centrale să își îndeplinească obligațiile legale prevăzute de noua reglementare, numărul mare de cereri și posibilitatea completării cu înregistrări a dosarelor depuse la entitățile investite de lege.

De asemenea, trebuie reținut cu titlu de evidență că un termen considerat adecvat pentru soluționarea unui număr de 2.500 de cereri nu poate păstra aceeași caracteristică și în ceea ce privește soluționarea unui număr de 5.000 de cereri.

Prin urmare, Curtea constată că tratamentul juridic diferențiat instituit de textul de lege criticat are o justificare obiectivă și rezonabilă și nu se constituie într-o încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor.

3. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 și 35 din Legea nr. 165/2013, Curtea observă următoarele:

Litigiul aflat pe rolul instanței de judecată, în cadrul căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, privește refuzul nejustificat al entității prevăzute de lege de a răspunde în termen de 60 de zile notificării depuse de persoana interesată potrivit Legii nr. 10/2001.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Ștefan Anghel în Dosarul nr. 11.042/3/2013 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 33 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

3. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 27 februarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii mai 2014

În temeiul:

— art. 15 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului privind operațiunile cu titluri de stat emise în formă dematerializată aprobat prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.509/2008, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 12/2005 privind piața secundară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României și al Convenției nr. 184.575/13/2005, încheiată între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României,

ministrul delegat pentru buget emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna mai 2014 se aprobă prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark, în valoare nominală totală de 3.100 milioane lei, la care se poate adăuga suma de 345 milioane lei din alocațiile sesiunilor suplimentare de oferte necompetitive organizate

exclusiv pentru instrumentele de tip benchmark, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul delegat pentru buget,

Enache Jiru,
secretar de stat

București, 30 aprilie 2014.

Nr. 638.

ANEXA Nr. 1

PROSPECT DE EMISIUNE a certificatelor de trezorerie cu discount lansate în luna mai 2014

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna mai 2014, Ministerul Finanțelor Publice anunță lansarea de emisiuni de certificate de trezorerie cu discount, astfel:

Cod ISIN	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Nr. de zile	Valoarea emisiunii — lei —
RO1415CTN073	26.05.2014	28.05.2014	27.05.2015	364	800.000.000

Art. 2. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu discount este de 5.000 lei.

Art. 3. — Metoda de vânzare este licitația și va avea loc la datele menționate în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu.

Art. 4. — Certificatele de trezorerie cu discount pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților persoane fizice și juridice.

Art. 5. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5.1 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Numărul de tranșe valorice, la rate diferite ale randamentului, nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit astfel cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 4.1 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012, cu modificările și completările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul valorii aferente fiecărei emisiuni anunțate. Oferta necompetitivă depusă de dealerul primar în contul unui singur client nu va putea depăși valoarea calculată prin aplicarea ponderii anterior menționate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al randamentului la care s-au adjucecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 5.000 lei.
Art. 6. — Prețul și randamentul se vor determina utilizând următoarele formule:

$$P = 1 - \frac{d \times r}{360}$$

$$Y = r/P,$$

în care:

P = prețul titlului cu discount, exprimat cu 4 zecimale;

d = număr de zile până la scadență;

r = rata discountului, exprimată cu două zecimale;

Y = randamentul, exprimat cu două zecimale.

Art. 7. — (1) Ofertele de cumpărare se transmit Băncii Naționale a României, care acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, în intervalul orar 10,00—12,00.

(2) Ședința de licitație începe după încheierea orarului de transmitere a ofertelor de cumpărare specificat la alin. (1).

Art. 8. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi la sediul Băncii Naționale a României de către Comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 9. — Evenimentele de plată aferente certificatelor de trezorerie cu discount se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 10. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlurilor de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 11. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

ANEXA Nr. 2

PROSPECT DE EMISIUNE

a obligațiilor de stat de tip benchmark lansate în luna mai 2014

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna mai 2014, Ministerul Finanțelor Publice anunță redeschiderea emisiunilor de obligațiuni de stat de tip benchmark cu scadență la 5, 7 și 10 ani și organizarea de sesiuni suplimentare de oferte necompetitive (SSON), astfel:

Cod ISIN*)	Data licitației	Data SSON	Data emisiunii	Data scadenței	Maturitate Nr. de ani	Maturitate reziduală Nr. de ani	Rata cuponului %	Dobânda acumulată — lei/titlu —	Valoare nominală licitație de referință — lei —	Valoare nominală SSON — lei —
RO1121DBN032	08.05.2014	09.05.2014	12.05.2014	11.06.2021	10	7.09	5,95	546.10	500.000.000	75.000.000
RO0717DBN038	12.05.2014	13.05.2014	14.05.2014	11.06.2017	10	3.08	6,75	623.22	400.000.000	60.000.000
RO1419DBN014	15.05.2014	16.05.2014	19.05.2014	24.06.2019	5	5.10	4,75	214.08	500.000.000	75.000.000
RO1323DBN018	19.05.2014	20.05.2014	21.05.2014	26.04.2023	10	8.94	5,85	40.07	400.000.000	60.000.000
RO1320DBN022	22.05.2014	23.05.2014	26.05.2014	29.04.2020	7	5.93	5,75	42,53	500.000.000	75.000.000

*) În conformitate cu prevederile Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.231/2008 privind titlurile de stat ce urmează a fi tranzacționate și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A., aceste serii se tranzacționează simultan pe piața secundară administrată de Banca Națională a României și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A.

Art. 2. — Valorile nominale totale ale emisiunilor de obligațiuni de stat de tip benchmark pot fi majorate prin redeschideri ulterioare ale acestora.

Art. 3. — Valoarea nominală individuală a unei obligațiuni de stat de tip benchmark emise înainte de data de 1 octombrie 2013 este de 10.000 lei, ulterior acestei date valoarea nominală individuală a noilor obligațiuni de stat de tip benchmark este de 5.000 lei.

Art. 4. — (1) Pentru obligațiunile de stat de tip benchmark redeschise, specificate la art. 1, dobânda (cuponul) se plătește la datele specificate în prospectele de emisiune aferente, după cum urmează:

— pentru cod ISIN RO1121DBN032 prospectul de emisiune aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.924/2011 privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii mai 2011;

— pentru cod ISIN RO1419DBN014 prospectul de emisiune aprobat prin Ordinul ministrului delegat pentru buget nr. 119/2014 privind prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii februarie 2014;

— pentru cod ISIN RO0717DBN038 prospectul de emisiune aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 266/2007 privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii iunie 2007;

— pentru cod ISIN RO1320DBN022 prospectul de emisiune aprobat prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 287/2013 privind prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii martie 2013;

— pentru cod ISIN RO1323DBN018 prospectul de emisiune aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.750/2012 privind prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii ianuarie 2013.

(2) Dobânda se determină conform formulei:

$$D = VN \cdot r / \text{frecvența anuală a cuponului (1)},$$

în care:

D = dobânda (cupon);

VN = valoarea nominală;

r = rata cuponului.

Art. 5. — (1) Pentru licitațiile de referință, metoda de vânzare este licitația și va avea loc la datele menționate în tabelul de la art. 1, iar adjudecarea se va efectua după metoda cu preț multiplu. Cotația de preț va fi exprimată sub formă procentuală, cu 4 zecimale.

(2) Pentru SSON, metoda de vânzare este subscripția și va avea loc la datele menționate în tabelul de la art. 1, prețul de vânzare fiind prețul mediu de adjudecare stabilit în licitația de referință.

Art. 6. — (1) La licitația de referință, obligațiunile de stat de tip benchmark pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor transmite oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților, persoane fizice și juridice.

(2) În cadrul SSON, obligațiunile de stat de tip benchmark pot fi cumpărate exclusiv de dealerii primari, care vor transmite oferte în nume și cont propriu.

Art. 7. — La licitația de referință:

(1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5.3 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a

titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Numărul cotațiilor de preț nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice cu excepția instituțiilor de credit așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 4.2 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012, cu modificările și completările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul valorii nominale totale a licitației de referință aferente fiecărei emisiuni anunțate. Oferta necompetitivă depusă de dealerul primar în contul unui singur client nu va putea depăși valoarea calculată prin aplicarea ponderii anterior menționate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al prețului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va avea o valoare minimă egală cu valoarea nominală unitară aferentă fiecărui instrument emis.

Art. 8. — Pentru SSON:

(1) Ofertele de cumpărare sunt necompetitive.

(2) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse exclusiv de dealerii primari, conform prevederilor din secțiunea a 2-a „Sesiunea de oferte necompetitive adresată dealerilor primari” a capitolului III „Plasarea titlurilor de stat pe piața primară” din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României.

(3) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 4.3 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Valoarea minimă a ofertei necompetitive transmise în cadrul SSON va fi egală cu valoarea nominală unitară aferentă fiecărui instrument emis, plafonul maxim fiind, după caz, cel prevăzut în art. 24 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 11/2012.

Art. 9. — (1) Ofertele de cumpărare se transmit Băncii Naționale a României, care acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației de referință în intervalul orar 10,00—12,00, respectiv în ziua SSON în intervalul orar 10,00—11,00.

(2) Ședința de licitație începe după încheierea orarului de transmitere a ofertelor de cumpărare specificat la alin. (1).

Art. 10. — Rezultatele licitației de referință/SSON se vor stabili în ziua desfășurării, la sediul Băncii Naționale a României, de către comisia de licitație constituită în acest scop și vor fi date publicității.

Art. 11. — Evenimentele de plată aferente obligațiunilor de stat de tip benchmark se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de depozitare și decontare a instrumentelor financiare — SaFIR.

Art. 12. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlurilor de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 13. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUICURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA A TREIA**HOTĂRÂREA**
din 19 ianuarie 2010**În Cauza Rogojină împotriva României**Strasbourg
(Cererea nr. 6.235/04)DEFINITIVĂ
19 aprilie 2010*Hotărârea devine definitivă în condițiile prevăzute la art. 44 § 2 din Convenție. Aceasta poate suferi modificări de formă.*

În Cauza Rogojină împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), reunită într-o cameră compusă din Josep Casadevall, președinte, Corneliu Bîrsan, Boštjan M. Zupančič, Alvin Gyulumyan, Egbert Myjer, Luis López Guerra, Ann Power, judecători, și Santiago Quesada, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu la 15 decembrie 2009,
pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află Cererea nr. 6.235/04 îndreptată împotriva României, prin care 2 resortisanți ai acestui stat, domnul Victor Rogojină și doamna Aurica Rogojină (*reclamanții*), au sesizat Curtea la 12 ianuarie 2004, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*). Ca urmare a decesului reclamantei la 17 decembrie 2007, printr-o scrisoare din 28 iulie 2009, reclamantul a furnizat împuternicirile din partea domnului Viorel Rogojină și a doamnei Silvia Rogojină, respectiv fiul și nepoata reclamanților, care doreau să continue procedura în fața Curții. Pentru a dovedi calitatea lor de moștenitori ai celei de-a doua reclamante, primul reclamant a prezentat certificatele de naștere ale acestora.

2. Guvernul român (*Guvernul*) este reprezentat de agentul său, domnul Răzvan-Horațiu Radu, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. La 27 noiembrie 2008, președintele Secției a treia a hotărât să comunice cererea Guvernului. În conformitate cu art. 29 § 3 din Convenție, acesta a hotărât, de asemenea, că admisibilitatea și fondul cauzei vor fi examinate împreună.

ÎN FAPT

I. **Circumstanțele cauzei**

4. Primul reclamant s-a născut în 1927 și locuiește în Bârlad. A doua reclamantă era născută în 1930.

5. După mai multe proceduri inițiate de reclamanți cu privire la o cerere adresată autorităților la 6 iunie 2001, în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 (*Legea nr. 10/2001*), printr-o decizie din 7 mai 2004, primarul orașului Bârlad a propus să se acorde persoanelor interesate despăgubiri (titluri nominale sau acțiuni la societăți comerciale) în valoare de 119.275.065 lei românești (*ROL*) pentru imobilul (casa demolată și terenul aferent) care fusese proprietatea lor. Contestată de persoanele în cauză, această decizie a fost confirmată prin Hotărârea din 12 octombrie 2004, pronunțată de Tribunalul Vaslui, hotărâre rămasă definitivă prin neapelare.

6. Reclamanții au inițiat alte câteva acțiuni în justiție, în special cu scopul de a obține despăgubiri pentru desfășurarea și durata procedurii menționate anterior, reglementată de Legea nr. 10/2001, acțiuni respinse de instanțele interne.

7. Prin două scrisori din 14 și 24 aprilie 2009, autoritățile competente pentru aplicarea Legii nr. 10/2001 au informat Guvernul că plata despăgubirilor nu a fost efectuată, dar că dosarul reclamanților a fost trimis la Fondul „Proprietatea” în iunie 2007 și că acesta va fi examinat de comisia centrală competentă, în cadrul următoarei reuniuni. Ulterior datei menționate anterior, Guvernul nu a mai furnizat nicio informație cu privire la executarea Hotărârii din 12 octombrie 2004.

II. **Dreptul intern relevant**

8. Aspectele esențiale ale dispozițiilor legislative și ale jurisprudenței interne relevante, inclusiv extrase din Legea nr. 10/2001 și Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2007 pentru accelerarea procedurii de acordare a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv (*OUG nr. 81/2007*), cu privire la sistemul de despăgubire pentru imobilele naționalizate, sunt descrise în hotărârile *Tudor împotriva României* (nr. 29.035/05, pct. 15—20, 17 ianuarie 2008) și *Viașu împotriva României* (nr. 75.951/01, pct. 38—49, 9 decembrie 2008). Textele relevante ale Consiliului European, și anume Rezoluția Res(2004)3 privind hotărârile care au identificat existența unor probleme structurale fundamentale și Recomandarea Rec(2004)6 privind îmbunătățirea resurselor interne, ambele adoptate de Comitetul de Miniștri, sunt de asemenea citate în hotărârea *Viașu*, menționată anterior (pct. 50—51).

9. Dispozițiile legale (Codul civil, Legea nr. 319/1944 pentru dreptul de moștenire al soțului supraviețuitor și Decretul nr. 73/1954) și practica judiciară în materie de succesiune prevăd că, pentru a moșteni, persoanele care au vocație succesorală trebuie să accepte succesiunea, în mod expres sau tacit, într-un termen de prescripție extintivă de 6 luni de la producerea decesului în cauză. Acceptarea tacită trebuie să conste în acte materiale neechivoce privind bunurile succesoriale (de exemplu, anumite acte de dispoziție). În cazul

unei vacanțe succesoriale, al absenței moștenitorilor sau al neacceptării unei succesiuni, bunurile în cauză revin statului, la cererea autorităților competente, prin intermediul unei proceduri notariale (art. 85 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995). Prin Hotărârea definitivă din 18 aprilie 2007, Tribunalul Olt a statuat că, în lipsa procedurii vacanței succesoriale inițiate de stat, nimic nu împiedică moștenitorul legal să apeleze la un notar public pentru dezbaterea succesiunii. În plus, dispozițiile citate anterior prevăd o ordine de preferință între categoriile de potențiali moștenitori legali (de exemplu, copiii persoanei decedate au prioritate în raport cu nepoții) care vin în concurență cu soțul supraviețuitor la partajul succesoral.

ÎN DREPT

I. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1

10. Reclamantii se plâng, în esență, de imposibilitatea de a beneficia de dreptul lor de a fi despăgubiți pentru imobilul naționalizat, în conformitate cu Legea nr. 10/2001 și cu Hotărârea definitivă din 12 octombrie 2004, și invocă, în această privință, art. 1 din Protocolul nr. 1, formulat astfel:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosirea bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

11. Guvernul contestă acest argument.

A. Cu privire la admisibilitate

12. După decesul celei de-a doua reclamante, primul reclamant consideră că fiul lor, Viorel Rogojină, și fiica acestuia din urmă, doamna Silvia Rogojină, au *locus standi* pentru a continua examinarea cererii în fața Curții. Acesta susține că, din considerente legate de respectarea memoriei reclamantei defuncte, nu au deschis procedura succesorală în privința sa.

13. Guvernul nu a prezentat observații cu privire la acest aspect.

14. Curtea reamintește că, în mai multe cauze în care un reclamant a decedat în cursul procedurii, a luat în considerare dorința de continuare a procedurii respective, exprimată de un moștenitor, o rudă apropiată și chiar, în lumina circumstanțelor speței, de un potențial moștenitor (legatar universal) care încerca să obțină recunoașterea dreptului său succesoral într-o procedură pendinte [a se vedea *Malhous împotriva Republicii Cehe* (dec.) (MC), nr. 33.071/96, care privea art. 1 din Protocolul nr. 1, și jurisprudența citată în acestea]. În speță, ținând seama de circumstanțele cauzei și de practica internă (*supra*, pct. 9), Curtea subliniază că, deși domnul Viorel Rogojină nu a prezentat Curții un certificat de moștenitor, în calitate de fiu al reclamantilor și de potențial moștenitor legal al celei de-a doua reclamante, acesta are un interes legitim pentru continuarea examinării prezentei cereri. De altfel, Guvernul nu a contestat acest lucru. În schimb, având în vedere circumstanțele cauzei, Curtea nu poate considera că doamna Silvia Rogojină, nepoata celei de-a doua reclamante și fiica domnului Viorel Rogojină, ar avea, de asemenea, un interes legitim suficient, material sau

chiar moral, care să îi justifice calitatea de victimă și continuarea examinării prezentei cereri după decesul doamnei Aurica Rogojină.

Prin urmare, Curtea consideră că, în speță, doamna Silvia Rogojină nu se poate pretinde „victimă”, în sensul art. 34 din Convenție, a unei atingeri aduse dreptului la respectarea bunurilor sale. Prin urmare, acest capăt de cerere este incompatibil *ratione personae* cu dispozițiile Convenției, în sensul art. 35 § 3, și trebuie să fie respins în conformitate cu art. 35 § 4 din Convenție.

15. Curtea constată că, în ceea ce îi privește pe primul reclamant și pe domnul Viorel Rogojină, acest capăt de cerere nu este în mod vădit nefondat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Pe de altă parte, Curtea subliniază că acesta nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, poate fi declarat admisibil.

B. Cu privire la fond

16. Reluând, în esență, observațiile sale prezentate în alte cauze similare, Guvernul susține că dreptul de proprietate al reclamantilor nu a fost încălcat și că mecanismul de despăgubire prevăzut de legislația românească (Legea nr. 10/2001 și Fondul „Proprietatea”, cu modificările rezumate la pct. 8 de mai sus) îndeplinește cerințele jurisprudenței Curții în materie.

17. Reclamantii reiterează, în esență, argumentele acestora.

18. Curtea constată că, în prezenta cauză, deși reclamantii au obținut, la 12 octombrie 2004, o hotărâre definitivă care a confirmat Decizia din 7 mai 2004 a autorității competente în ceea ce privește acordarea părților interesate a unor despăgubiri în valoare de 119.275.065 ROL pentru imobilul lor naționalizat, această decizie nu a fost executată până în prezent.

19. Curtea a examinat de multe ori cauze care au ridicat probleme similare celei din prezenta speță și a constatat că a fost încălcat art. 1 din Protocolul nr. 1 (între altele, *Matache și alții împotriva României*, nr. 38.113/02, 19 octombrie 2006, și *Naghi împotriva României*, nr. 31.139/03, 21 iulie 2009).

20. După ce a examinat toate elementele care i-au fost înaintate, Curtea consideră că Guvernul nu a prezentat niciun fapt și niciun argument care ar putea conduce la o concluzie diferită în prezenta cauză.

21. În cele din urmă, reclamantii nu au primit încă suma stabilită prin decizia menționată anterior, confirmată de instanțele interne. În ceea ce privește argumentele Guvernului, Curtea reamintește că a constatat în mai multe cauze, inclusiv în 3 cauze recente, că Fondul „Proprietatea” nu funcționează în prezent într-un mod ce poate fi considerat echivalent acordării efective a unei despăgubiri (a se vedea, între altele, *Matache și alții împotriva României*, citată anterior, pct. 42, și *Roman împotriva României*, nr. 30.453/04, pct. 28 *in fine*, 7 iulie 2009). Constatând cu mulțumire evoluția recentă care pare să aibă loc în practică în privința mecanismului de plată a despăgubirilor, prevăzut de Legea nr. 247/2005, modificată prin OUG nr. 81/2007, Curtea observă că, până în prezent, Guvernul nu a demonstrat că sistemul de despăgubire instituit prin legea citată anterior, inclusiv fondul menționat mai sus, ar permite titularilor de drepturi, în special reclamantilor, să încaseze, conform unei proceduri și unui calendar previzibile, despăgubirile la care au dreptul.

22. Această concluzie nu aduce atingere unei evoluții pozitive pe care ar putea să o cunoască în viitor mecanismele de finanțare prevăzute de Legea nr. 10/2001 și Legea nr. 247/2005,

în vederea despăgubirii persoanelor cărora, asemenea reclamanților, li s-a recunoscut dreptul de a primi despăgubiri în temeiul legilor reparatorii respective.

23. Ținând seama de jurisprudența sa în materie și de elementele concrete de la dosar, Curtea apreciază că, în speță, faptul că reclamanții nu au putut primi despăgubirile stabilite într-o hotărâre definitivă și că nu au nicio certitudine privind data la care ar putea să le primească le-a cauzat un prejudiciu disproporționat și excesiv, incompatibil cu dreptul acestora la respectarea bunurilor lor, garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1.

Prin urmare, în speță, a fost încălcată această dispoziție.

II. Cu privire la celelalte pretinse încălcări

24. Reclamanții se plâng, în esență, de rezultatul procedurii soluționate prin Hotărârea definitivă din 12 octombrie 2004, citată anterior, și al celorlalte proceduri judiciare pe care le-au inițiat, în principal în ceea ce privește cererea lor întemeiată pe Legea nr. 10/2001, precum și de inechitatea și de lipsa de independență și imparțialitate a judecătorilor care le-au examinat acțiunile. Aceștia susțin, de asemenea, lipsa accesului la o instanță și inegalitatea armelor în cadrul ultimelor proceduri menționate anterior. Reclamanții se bazează pe art. 6 § 1 din Convenție și art. 1 din Protocolul nr. 1.

25. Ținând seama de toate elementele de care dispune și în măsura în care este competentă să soluționeze pretențiile formulate, Curtea nu a constatat nicio aparentă încălcare a drepturilor și libertăților garantate de articolele Convenției sau ale protoalelor sale.

Rezultă că acest capăt de cerere este în mod vădit nefondat și trebuie respins în temeiul art. 35 § 3 și § 4 din Convenție.

III. Cu privire la aplicarea art. 46 și 41 din Convenție

A. Art. 46 din Convenție

26. În temeiul acestei dispoziții:

„1. Înaltele părți contractante se angajează să se conformeze hotărârilor definitive ale Curții, pronunțate în litigiile în care ele sunt părți.

2. Hotărârea definitivă a Curții este transmisă Comitetului de Miniștri, care supraveghează executarea ei.”

27. Curtea constată că încălcarea dreptului reclamanților la respectarea bunurilor lor, astfel cum este garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1, are originea într-o problemă răspândită pe scară largă, care a rezultat din funcționarea necorespunzătoare a mecanismului instituit de Legea nr. 10/2001, modificată prin Legea nr. 247/2005. Aceasta face trimitere la observațiile făcute cu titlu indicativ în alte cauze similare în ceea ce privește măsurile generale care s-ar impune la nivel național în cadrul executării prezentei hotărâri, pentru ca statul pârât să garanteze exercitarea efectivă și rapidă a dreptului la restituire, indiferent dacă este vorba despre o restituire în natură sau de acordarea unei despăgubiri precum în speță (*Viașu împotriva României*, citată anterior, pct. 82—83).

B. Art. 41 din Convenție

28. În temeiul art. 41 din Convenție,

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

1. Prejudiciu

29. Cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material, reclamanții solicită suma de 220.000 euro (*EUR*) pentru valoarea de piață a imobilului demolat de autorități înainte de 1989 și 155.333 *EUR* pentru beneficiile nerealizate. De asemenea, aceștia solicită 15.000 *EUR* cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral, pentru suferința psihică și incertitudinea cauzate de autorități.

30. Făcând trimitere la jurisprudența Curții (*Naghi*, citată anterior, pct. 32—33), Guvernul consideră că reclamanții puteau solicita cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material doar valoarea actualizată, calculată în funcție de rata inflației, a despăgubirii stabilite prin Decizia primarului din 7 mai 2004, adică 16.778,42 lei românești noi, reprezentând 3.931,85 *EUR*. Solicitarea cu titlu de beneficii nerealizate nu este susținută de documente justificative și ar trebui să fie respinsă ca nefondată. Pe de altă parte, consideră că o eventuală hotărâre de condamnare ar putea constitui, în sine, o reparație satisfăcătoare a prejudiciului moral pretins și, în orice caz, face trimitere la sumele acordate cu acest titlu de Curte în alte cauze.

31. Curtea amintește că o hotărâre de constatare a unei încălcări implică obligația statului pârât de a pune capăt încălcării și de a-i înlătura consecințele, astfel încât să se restabilească pe cât posibil situația anterioară acesteia [*Jatridis împotriva Greciei* (reparație echitabilă) (MC), nr. 31.107/96, pct. 32, CEDO 2000-XI].

32. În prezenta cauză, având în vedere natura încălcării constatate, Curtea consideră că reclamanții au suferit un prejudiciu material și moral. De asemenea, subliniază că valoarea despăgubirii a fost stabilită prin Decizia din 7 mai 2004 a primarului orașului Bârlad și că persoanele în cauză nu au introdus apel împotriva Hotărârii din 12 octombrie 2004, care a confirmat această decizie. Prin urmare, aceasta consideră că plata despăgubirilor respective, reactualizate în funcție de rata inflației și completate cu o sumă acordată cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral, ar plasa persoanele interesate într-o situație echivalentă pe cât posibil celei în care s-ar afla dacă nu ar fi fost încălcate cerințele art. 1 din Protocolul nr. 1.

33. Prin urmare, pe baza elementelor de care dispune și pronunțându-se în echitate, astfel cum prevede art. 41 din Convenție, Curtea le acordă reclamanților, împreună, suma de 10.000 *EUR*, pentru toate prejudiciile suferite.

2. Cheltuieli de judecată

34. Fără a prezenta documente justificative, reclamanții solicită, de asemenea, suma de 900 *EUR* pentru cheltuielile de judecată efectuate în fața instanțelor interne și a Curții.

35. Guvernul evidențiază jurisprudența Curții în materie și absența documentelor justificative.

36. Potrivit jurisprudenței Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor de judecată decât în măsura în care se stabilește caracterul real, necesar și rezonabil al acestora. În speță, având în vedere elementele de care dispune și criteriile menționate anterior, Curtea respinge cererea reclamanților cu acest titlu.

3. Dobânzi moratorii

37. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA:

1. declară cererea admisibilă în ceea ce privește capătul de cerere întemeiat pe art. 1 din Protocolul nr. 1, referitor la despăgubirea reclamanților, domnii Victor și Viorel Rogojină, în conformitate cu Decizia din 7 mai 2004, și inadmisibilă pentru celelalte capete de cerere;

2. statuează că a fost încălcat art. 1 din Protocolul nr. 1;

3. statuează:

a) că statul pârât trebuie să plătească reclamanților, împreună, în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, suma de 10.000 EUR (zece mii euro), pentru toate prejudiciile, sumă care va fi convertită în moneda națională a statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății, plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit;

b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, această sumă trebuie majorată cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practicată de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu 3 puncte procentuale;

4. respinge cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.

Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris la 19 ianuarie 2010, în temeiul art. 77 § 2 și § 3 din Regulament.

PREȘEDINTE
JOSEP CASADEVALL

Grefier,
Santiago Quesada

★

CONSILIUL LOCAL MUNICIPAL BRĂILA
DIRECȚIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ

LISTA

asociațiilor și fundațiilor române din municipiul Brăila care primesc subvenții de la bugetul local în anul 2014, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială

Nr. crt.	Asociația/Fundația	Unitatea de asistență socială	Cuantumul subvenției acordate/lei
1	Asociația „Aura 2010”	Centrul de îngrijire și asistență pentru persoane cu handicap „Sf. Elena”	40.800
2	Asociația „Aura 2010”	Centrul de zi „Darius”	21.000
3	Asociația de Binefacere „Diaconia”	Căminul „Speranței”	40.800
4	Asociația „Speranța”	Centrul de zi „Teodor Speranța”	12.600
5	Organizația „Trebuie”	Centrul de zi „CATI”	21.000
6	Fundația „Lumina” Brăila	Îngrijire la domiciliu	22.560
7	Fundația „Lumina” Brăila	Centrul social „Lumina”	25.500
8	Fundația „Surorile Clarise ale Sfântului Sacrament”	Centrul rezidențial	24.480
9	Fundația „Surorile Clarise ale Sfântului Sacrament”	Centrul de zi	10.080

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

